

AKADEMİK

Sayfalar

11. CİLT

Sayı: 1

19 OCAK 2011 ÇARŞAMBA

Hazırlayanlar

M. Ali UZ - Ali IŞIK

maliuz@merhabagazetesi.com.tr • aliisik42@mynet.com

Merhaba Gazetesi'nin
okuyucularına her Çarşamba ücretsiz ekidir

AKADEMİK Sayfalar

11 .CİLT • Sayı: 1
19 OCAK 2011 ÇARŞAMBA

Hazırlayanlar

M. Ali UZ - Ali IŞIK

maliuz@merhabagazetesi.com.tr • aliisik42@mynet.com

Sayfa Tasarımı

Züleyha ÖNAL

Merhaba Gazetesi'nin
okuyucularına her Çarşamba ücretsiz ekidir

ON BİRİNCİ YILDA OKUYUCULARIMIZLA BİR HASBİHÂL

Mehmet Ali UZ

Daha dün gibi... Geriye dönüp baktığımızda on yıl geride kalmış. Aylar yıllar ne çabuk gelip geçmiş. Akademik Sayfalar'ımız on bir yaşına basmış, ama ömür defterimizden on yıl daha eksilmiş. Fakat yapmak istediklerimizi yapabildik mi? Buna müspet cevap vermek çok zor. Daha yapılacak çok işimiz var. Bizden önceki Konya sevdalılarının bize bıraktıklarının bir benzerini biz de gelecek nesillere bırakmak, üzerimize düşen görevi yerine getirmek isteriz.

Zaman, lâf ve mazeret üretme zamanı değil, iş üretme zamanı. Son 60-70 yıl içerisinde Konya'da büyük değişiklikler oldu. Tarihî doku tamamen zedelendi. Eski çevreyi ve yaşantıyı bilen insanların sayısı her geçen gün azalıyor. Mahalleler bütünüyle ortadan kaldırılıyor. Onun için acele etmek gerekir diyoruz.

Taş üstüne taş koyanlara, geleceğimizin teminatı gençlerimizin elinden tutmak, kültürümüzü her ne şekilde olursa olsun yaşatmak, manevî hayatımızı diri tutmak isteyenlere minnet duyuyoruz.

İnsanların doğup büyüdüğü, suyunu içip havasını teneffüs ettiği şehre vefa borcu vardır. Hele bu şehir Konya gibi bir başkent ve mübarek bir şehir olursa mesuliyet bir kat daha büyüktür. Biz bu duygu ve düşünceler içerisindeyiz. Bu düşünce ve inanç içerisinde olan herkese sayfalarımız ve gönlümüz açıktır. Bunu bir kere daha ifade etmekte fayda mülâhaza ediyoruz.

Bizi bu günlere getiren yüce Yaradan'ımıza hamt ediyor, bizlere her zaman destek olan, bizi yalnız bırakmayan bütün dost ve okuyucularımıza da şükran borçlu olduğumuzu ifade etmek istiyorum.

Gençliğin muhtaç olduğu ideale ulaşmasında, kültürümüzün yaşatılmasında, güzel şehrimize hizmet yolunda bir nebze de olsa faydalı olabilirsek kendimizi bahtiyar sayacağız.

Bu günlere birlikte geldik. Hep birlikte daha nice güzel günlere ve hizmetlere diyorum.

AKADEMİK SAYFA YAZARLARI

Prof. Dr. Saim Sakaoğlu
Prof. Dr. Haşim Karpuz
Prof. Dr. Yusuf Küçükdağ
Prof. Dr. Ahmet Sevgi
Prof. Dr. Mustafa Uzunpostalcı
Yrd.Doç. Dr. Mustafa Çıpan
Dr. Kamil Uğurlu
Mehmet Ali Uz
Halit Güler
Doç. Dr. Caner Arabacı
Yrd. Doç. Dr. Yakup Şafak
Yrd. Doç. Nuri Şimşekler
Dr. Hasan Özönder
Bekir Şahin
Abdullah Uçar
İ. Mete Mimiroğlu
Ali Işık
Ahmet Kuş
İbrahim Dıvarcı
Hasan Yaşar
Özgen Küçükkoner
ve diğerleri

İLİM İSTİŞARE KURULU

Prof. Dr. Saim Sakaoğlu
Prof. Dr. Haşim Karpuz
Prof. Dr. Ahmet Sevgi
Prof. Dr. Yusuf Küçükdağ
Halit Güler
Ali Işık
Hasan Yaşar

ALİ RIZA KUDSİ EFENDİ'NİN ISLAH-I MEDARİS'E ATANIŞI

Hasan Kudsi Efendi'nin oğlu olan Ali Rıza Kudsi Efendi 1882 yılında Konya'da doğdu.⁽¹⁾ Babası Hasan Kudsi Efendi'den, amcası Muhammed Bahauddin Efendi ve amcasının oğlu Şeyhzade Ahmed Ziya Efendi'den dersler aldı. 1896 yılında Ahmed Ziya efendiden tam icazet aldı. Ali Rıza Kudsi Efendi medrese eğitimi yanında Rüştiye ve Daru'l-Muallimin'ne de devam ederek mezun oldu.

Ali Rıza
Kudsi
Efendi

Ali Rıza Kudsi Efendi, Yeğenoğlu Medresesi müderrisi Nuzumlalı Hacı Hüseyin Efendi'nin 1908'de vefatından sonra beratla Yeğenoğlu Medresesine atandı. Fakat Nuzumlalı Hüseyin Efendi'nin oğulları Mehmed, Mustafa

ve Abdullah ile aralarında anlaşmazlık çıktığı için bu medresede göreve başlamadı. Çünkü medrese ve gelir kaynağı olan değirmen hakkında mülkiyet iddia eden Hüseyin Efendi'nin oğulları ile mahkemelik oldular. Hatta Ziyaiye Medresesi müderrisi Abdullah Efendi o dönemde Konya milletvekili olan Zeynelabidin Efendi'yi mahkemeye baskı yapmakla suçlayan ağır bir şikâyet telgrafını Sadaret (Başbakanlık) makamına gönderir. Direkt sadrazamlığa yazılan 8 Haziran 1326 tarihli telgrafta şöyle denilmektedir:

“Dersaadet makam-ı sadarete;

İdare-i vilayet devr-i istibdata rahmet okutacak bir derecededir. Meb'us Abidin Efendi'nin havfından vali, hâkim hukukumuzu ayaklar altında bıraktılar. İngilizlerin adaletine iltica için konsoloshaneye müracaatta muztar kaldık. Siz de bu adaletle [kapitülasyonlar/ayrıcalıklar]ın kaldırılmasına çalışınız.

Müderris Abdullah”

Bu şikâyet üzerine Dâhiliye Nezareti durumun tahkikatı için Konya Valiliğine durumu sorar. Konya valiliği durumu şöyle açıklar:

“Bism(illah)

Konya Vilâyeti 261

Dâhiliye Nezaret-İ Celîlesine. Mecidiye Medresesi Müderrisi Hakkında

Atufetlu Efendim Hazretleri, Müderris Abdullah imzasıyla 8 Haziran 326 tarihinde makam-ı sami-i sadaret-i uzmaya keşide kılınan telgrafname kopyasının aksiyile mumaiylehin hüvi-

(1) Ali Rıza Kudsi Efendi'nin nüfus tezkeresi için bakınız: *Mehmet Eminoğlu, Osmanlı Vesikalarını Okumaya Giriş*, s.165.

yeti ve şikâyet ettiği mevâddın mahiyeti hakkında arz ve inbâsı lüzumuna dair şeref keşide buyurulan 13 Haziran 326 tarihli iki yüz yirmi üç adetli telgrafname-i sami-i nezaretpenâhîleri üzerine mezkûr kopya ahz ve mütalaa ve mevzu-ı bahs mesele hakkında cereyan eden muamelât ve müzâkerâtın beyanı zımında meclis-i daire-i vilayete havale olundukta bu babda yazılan derkenarda Konya'da vaki Mecidiye Medresesi namıyla ma'rûf medreseye ait tedrîs cihetinin evlâd-ı vâkıftan olduğu bir sene evvel şer'an isbat ve bir de hükm-i şer'î istihsal etmiş olan **Konyalı Kudsî Efendi Zâde Ali Efendi**'ye tevcihi hakkındaki ilâm-ı şer'înin lefifiyle meclis-i idare-i vilayetten mukaddemen bâ mazbata sebk eden iş'âr üzerine cihet-i mezkûrenin mumaileyh Ali Efendi'ye tevcih edildiğine dair berât-ı âlisi vurûd etmiş olduğu halde müsted'î Nüzumlalı Abdullah Efendi ile biraderleri mezkur medresenin mülk olarak öteden beri ve kendi taraflarından tasarruf edile geldiği Kudsî Efendi Zâde Ali Efendi yedinde bulunan vakfiyenin gayr-ı muteber-i ma'mûl ve bu vakfiyede muharrer Yeğenoğlu Medresesi mahallinin başka bir yer olduğu iddiasıyla mahkeme-i şer'iyyeye ikâme-i dava eylediklerinden bahisle Ali Efendi'yi tasarruftan menetmiş oldukları gibi bu sene icra kılınacak talebe yoklamasında da mumaileyh Ali

Efendi'yi müderris tanıyamayacaklarından yoklama muamelesinin kendi huzurlarında icrası lüzumunu dermeyen ve yoklama muamelesinin hangisi huzuru ile icrası lazım ise ta'yin-i lüzumu da cihet-i askeriyeden beyan edilmesi üzerine yoklama muamelesinin zî-beraat Ali Efendi huzuru ile icrası lazım geleceğine dair evvelce ittihaz olunan karar cihet-i askeriyeye tebliğ edildiği halde müsted'î ile biraderleri tarafından muamelât-ı mezkûrenin bermuceb-i mukırrarât icrasına ızhâr-ı muhalefet bulunduğu tekrar cihet-i askeriyeden bildirilmesi neticesinde muamelât-ı mühimme-i mezkûrenin teahhurdan vikayesini teminen Müftü Efendi ile mumaileyh Ali ve medrese-i mezkure talebesinin suret ve derece-i devamlarına vakıf olan müderrisinden Karahacı Hasan Efendilerle zabıtân-ı askerî marifetiyle hükümet dairesinde icrasına ahîren karar-ı itâ ve cihet-i askeriyeye inbâ edilmiş ise de muamele-i mezkûrenin derûn-i medresede icrası emir ve teamülü iktizasından olduğu beyan edilmiş ve usul ve teamülü muhafaza-i yoklama işinin zî-berat Ali Efendi ile zabıtân-ı askeri huzuru ile medrese dâhilinde icrası ve müsted'î ile biraderleri muhalefette ısrar ederlerse haklarında muamele-i lazıme-i kanuniye icrası mukarrer bulunduğu tefhimi ahiren takarrür edip ve bu babda cereyan eden muamele bundan ibaret

olduğu musted'iler mukarrerat-ı mezkûreye razı olmadıkları gibi el-yevm derdest-i ru'yet bulunan davaları henüz fasıl-pezîr olmadığı ve mahkeme-i şer'iyyeden mustahsal bir hüküm de irae edememekte ve şikayetleri ve telgrafın tarihinden bir gün evvel dahi haysiyet-i ilmiye ve milliyeyi henk edercesine Rus konsoloshanesine müracaatları bu husustan inbiâs eylemekte olduğu ve müsted'inin hüviyetine gelince bu cihet-i hareket vakıalarıyla sadaret-i uzmaya keşide ettiği telgrafnamede istimal eylediği ta'birâttan müstefâd olacağı beyan edilmekle ol babda emr u ferman hazreti men lehel emrindir. - Konya Valisi Vekili Nâib-ve fî 21 Haziran 326-fî 27 Cemaziyel Ahir-Ed-Dâi - (Mühür)"

Dava Ali Rıza Kudsi Efendi'nin aleyhine sonuçlanınca medreseden ayrılmak için valilik makamına başvurdu.⁽²⁾ Ali Rıza Kudsi Efendi'nin Dilekçesi şu şekildedir:

"Devletlü Efendim Hazretleri,

Geçenlerde uhde-i daiyeme tevcih buyrulan Yiğenoğlu Medresesinde ifâ-yı vazife eyleme üzere medrese-i mezkûrenin teslimini istida eylemiş isem de bazı mütegalibenin tesiri ile red cevabını aldım. Şu surette medrese-i mezkûrede ifâ-yı hizmet müteazzir olduğundan pür-nehçî şer'i kavimi izn-i hâkimle aher mahalde vazifeyi ifâ ve galeyile müstahik olmağlığım iktiza edeceğinden Sami Bekir Paşa Medresesinde ifâ-yı vazife eylemekliğime me'zuniyet-i şer'iyye i'ta buyrulmak Hazret-i Hâkim Efendi Hazretlerine emir ve havalesi buyrulmasını istida ve istirham eylerim. Ol babda emr-i fermân hazret-i men lehül-emrindir. 9 Temmuz 1325 Konya'nın Kürkü Mahallesi'nden Kudsi Efendizade Ali Rıza"

(2) Caner Arabacı, 412-413

Neticede Ali Rıza Kudsi Efendi 1909 tarihinden itibaren Paşadaresi'ne müderris oldu. (3)

Islah-ı Medaris'te Arapça, akaid ve kıraat derslerini okuttu. Haciveyizade Mustafa Efendi ve Ahmed Kudsi Eminoglu öğrencilerindendir.

I. Dünya Savaşı'nda Çanakkale cephesine katılarak sol kolundan yaralandı. Hastaneden Ali Rıza Kudsi Efendi'nin babası Hasan Kudsi Efendi'ye gönderdiği bir mektubu şöyledir:

“Osmanlı Hilal-i Ahmer (Kızılay) Cemiyeti Fakülte Hastanesi mecruh (yaralı) gazilere mahsus muhabere (haberleşme) varakası (evrakı) (mühür) 21-8-1331 Kadıköy

Konya'da Paşa Dairesinde reşadetli efendim Şeyh Kudsi Efendi Hazretlerinin huzur-ı reşadetlerine dileklerim arz ve takdim olunur. Huzur-ı âli-cenab reşadetpenahileri reşadetli efendimin ellerini öper dualarını rica ederim. Reşadetli efendim Hazretleri, hak-i paye yüzüm sürer, daavat-i hayriyelerini (hayırlı dualarını) temenni ederim. Bihamdi Teâlâ yemende (?) saadet-i afiyetim fevkaladedir. Mücib-i endişeye bir hâl yoktur. Ferd u efrad-ı ailenize ve ihvâna selam ve dualar arzum olunur. Baki beka-yı teveccühâtınıza efendim. 20 Teşrinievvel (Ekim)1331 (mühür) Konya 7-11-15/21-8-25”

Askerden dönünce medresesini kapatılmış olarak bulur. Hocası Ahmed Ziya Efendi ile birlikte basın sahasında çalışmalar yürüttü. (4) 25 Şubat 1335/1919'da Konya'da *İntibah* dergisini çıkararak başyazarlığını yaptı. Dergi ilk sayısını Babalık Matbaasında bastırdıktan sonra 8 Mart 1335/1919 tarihli ikinci sayısından itibaren Islah-ı Medaris Matbaasında basılmaya başlamıştır. İdarehanesi ise “Konya Paşa

Dairesi'nde daire-i mahsusa” olarak göstermektedir. (5)

İntibah'ın en son ulaşılan nüshası 19 Eylül 1919 tarihli 26. nüshadır. Gazete 1920 Ekimine kadar faaliyetini sürdürdüğü tahmin edilmektedir. 3 Ekim'de Konya'da patlak veren Delibaş Mehmet İsyanı'yla birlikte yayımına son vermiştir. Bu isyan dolayısıyla Islah-ı Medarisliler irtibatlandırılarak suçlanmıştır. Ama büyük bir ihtimalle fırsattan istifade rakip temizleme operasyonuna dönüşen ortamda Ali Rıza Kudsi Efendi, Ahmed Ziya Efendi ile birlikte Konya'yı terk etmiştir. (6) Ayrıca Ali Rıza Kudsi Efendi *Babalık* gazetesinde de yazılar yazdı.

Ali Rıza Kudsi Efendi, Kurtuluş Savaşı sonrası yurt dışına çıktı. Önce Mısır'a sonra Suriye'ye gitti. Şam'da 1956 yılında vefat edip Kasyun Dağı eteğinde Takva Camii'nin bahçesine defnedildi. (7)

Mezar taşında şunlar yazılıdır: “El-Fâtîha Ya Rahîm Hâzâ Kabru'l-Merhûm ve'l-Mağfûr Eş-Şeyh Ali Kudsî min Hüddâmi't-Tarikati'l-Aliyye En-Nakşibendî Sene 1375 H. (1956 M.)”

Ali Rıza Kudsi Efendi, Nakşî tarikatında Şeyh Zeynel Abidin Efendi'nin halifesidir. Kendi yerine Muhammed Cıgıl Efendi (1904–1987)'yi halife olarak bıraktı.

-*Namaz'da Miktar-ı Kıraat*,

-*Ezan ve Hutbe*,

-*El-Firakul İslamiyye*,

-*Küllühüm Müslimün* adlı eserleri vardır. (8)

(5) Konya Basın Tarihi, 152

(6) Konya Basın Tarihi, 166

(7) Ali Rıza Kudsi Efendi'nin vefatıyla ilgili olarak kardeşi Ahmet Ülgen'in gönderdiği mektup için bakınız: Mehmet Eminoglu, Osmanlı Vesikalarını Okumaya Giriş, s.156.

(8) Mahmud Surat, 50 Yıl Önceden Bu Yana Her Yönüyle Konya, Yeni Konya, 12 Eylül, 1975; M. Ali Uz, Konya Âlimleri, s.320, <http://a-kudsi.tripod.com/>

(3) Caner Arabacı, *Konya Medreseleri*, s.412-3; Mehmet Eminoglu, *Osmanlı Vesikalarını Okumaya Giriş*, s.159.

(4) Arabacı, *Konya Medreseleri*, 533

Halit GÜLER

KÖYÜN HER MEVSİMİ GÜZEL

Köylerden şehirlere zamansız ve düzensiz göç başlayınca; Türkiye'nin sosyal hayatı ve imarı değişti, idaresi ve hizmeti zorlaştı, eğitim ve öğretim dengesi bozuldu.

Yersiz ve yanlış bir hevesle köyden şehre gelen aileler, daha çok kendilerine yakın buldukları şehrin varoşlarına yerleştiler. Köylüler, köydeki mal ve mülklerini satarak tedarik ettikleri para ile satın aldıkları veya kiraladıkları yetersiz evlere oturdular.

Şehrin yeni misafirleri köylüler, alıştıkları hayatı ve düzeni şehirde devam ettirmek istediler. Şehir hayatına yabancı olan köylüleri, yerli halk kabullenmekte ve kendilerine benzetmekte zorlandı. Köyden gelenlerle şehirde yaşayanlar arasında fazla dikkat çekmese de geçimsizlik ve tatsızlık başladı. Köylüler, zannediyorlardı ki şehirdekiler çok rahat ve keyifli yaşıyorlar. Bu ülkenin vatandaşı olarak aynı rahat hayatı onlar da yaşamak istedikler. Hâlbuki o dönemlerde köyde olduğu gibi şehirde yaşamının da birtakım sıkıntıları ve zorlukları vardı. Köy hayatı ile şehir hayatı zannedildiği gibi birbirinden çok farklı şeyler değildi.

Türkiye'de; köyleri boşaltırcasına şehirlere göç olayı, köyleri rahatlatmadığı gibi şehirleri de memnun etmedi. Köylerden şehirlere akın olduğu gibi, ilçe ve küçük illerden de büyük illere aynı duygu ve hevesle akın oldu.

Bu ölçsüz, plansız, programsız, tatsız ve hesapsız yer değiştirmenin Türk halkına yüklediği birtakım sıkıntılar oldu. Köyden şehre gelmek isteyen ailelere, bir akıllı veya otoriter bir idareci çıkıp da: "Şehre gelip de ne yapacaksınız, sanki şehrin size ihtiyacı mı var?" diye sormadı.

Bu göçler neticesinde şehirlere işsizlik arttı ve geçim sıkıntısı başladı. Amele pazarları iş bekleyen insanlarla dolup taşı. Köylerden gelenler, kendilerine uygun iş bulamadılar veya iş yeri açamadılar. Birden bire oluşan, kimlik kayıtları ve tespitleri bile tam yapılamayan ahali yüzünden şehirlerin güvenliğini sağlamak zorlaştı.

Türkiye'de 1950 yılında DP'nin iktidara gelmesiyle başlayan kalkınma, şehirlerdeki köylerden farklı gelişmeler, köylülere cazip gelmeye başladı. Hiç olmazsa bu hayattan çocuklarımızı kurtaralım diye düşünenler yüzlerini şehre çevirdiler. Köylüler ahır sekilerinde idarenin yetersiz ışığında yaşlılardan askerlik hatıraları ve kesikbaş hikâyeleri dinlerken şehirliler, elektriğin aydınlattığı ışıltılı konaklarda oturuyorlardı. Köylüler, gece karanlıkta çamura batarız diye sokağa çıkamazken şehirliler, Arnavut kaldırımlarından ayaklarına çamur bulaşmadan evlerine gidebiliyorlardı. Köylüler senede bir veya iki defa şehre gidebilirken onlar devamlı parlak ışıklı vitrinleri seyrederek şahide yaşıyorlardı.

Bizde kalkınma Batının aksine şehirlerden başladı. Hâlbuki köylerden başlamalıydı veya her iki kesimde de beraber başlamalıydı. Şehirle köy arasındaki dengesizlik, hatta adaletsizlik hemen giderilmeliydi. Köy kalkınması olmadan köylü, Türkiye'nin efendisi olamazdı. Biz önce köyü kalkındırsaydık herhalde şehirlerin kalkınması daha kolay ve çabuk olurdu. Üstelik şehir hayatındaki eksik modernleşmeyi köylü bir takım yanlışlar sebebiyle benimsemedi. O yanlışların neler olduğunu bana sormayın, aklı başında olan her Türk aydını onları biliyor.

Burada bir parantez açmak istiyorum.

Bundan iki ay önce Demirci'nin Hoşçalar köyüne gittik. Gözden uzak, gönülde yeri olan bir dağ köyü. Kuş uçmaz, kervan geçmez cinsinden. Burası Doğu veya Güneydoğuda değil, Batıda bir köy. Demirciye 20 km mesafede. Şehre yakınmış diye bizim gibi aldanıp gitmeyin, yolu çok kötü ve bozuk. Herhalde duble yol olmadığı için burası unutulmuş. Köyün içerisi düzensiz, sokaklarından taş kayaya çarpmadan ve tökezlemeden yürümek mümkün değil. Köy, sanki tek evden ibaret. Bir yabancıya bu köyde kaç ev var, diye sorsanız sayabileceğini ve şu kadar ev var diyebileceğini zannetmiyorum. Evler birbirine karışmış ve damlar birbirine bitişmiş. Bize; kaçakçıların yaşadıkları köylerde, evler saklanmak ve kaçmak kolay olsun diye mahsus böyle yapılır, derlerdi. Bu köy kaçakçılık yapmayan ve yap desende yapamayacak durumda olan bir yerleşim merkezi. Kadınları hâlâ sırtlarında odun, kucaklarında tezek ve yapma taşıyan ve ocaklarında bunları yakan bir köy. Üstelik biz bu köye bir haftalık merasimine katılmak için gelmiştik. Köylünün zihniyeti kalkınmış, hayata bakışı değişmiş, tecrübesi artmış ve manevi ufku açılmış. Köyü kalkındırarak olanlar şehre hizmet etmekten vakit bulup da diğer köylerimizde olduğu gibi bu köyle de ilgilenememişler.

Anayola yakın birkaç köye daha uğradık, oralar da aynen gördüğümüz köy gibi. Doğu ve Güneydoğudaki köylerin perişanlığından bahsedenler, gelsinler de Batıdaki bu köyleri görsünler. Köyler böyle kaldığı sürece, köyden şehre göçü önlemek mümkün değildir. Hatta bu köyleri doğuda batıda nerede olursa olsun kalkındırmak da mümkün değil.

Bundan kırk sene önce Almanya'da bir köye gitmiştim. Köyün yolu otopandan daha güzel ve sakin. Buradan kimse geçmiyor diye köy yolunu kaderine terk etmemişler. Köyün içi şehirden daha güzel, bakımlı, planlı, temiz, sakin ve tenha. Memlekete dönünce arkadaşlarım Almanya nasıl diye sormuşlardı da: "Bir köy yolu gördüm ki kitap gibi oku git" demiştim. Bendeniz, Hoşçalar gibi köylerin

kalkındırılabilmesine kim ne derse desin pek ihtimal vermiyor ve inanmıyorum. Bu ve benzeri köyler, boşala boşala, yıkıla yıkıla kaybolup gidecekler. Tarihte bir dönem gelecek Anadolu'daki kale kalıntılarının incelendiği gibi kaybolup giden köy kalıntıları da incelenecek. Şimdi bir işe yaramayan köyler, belki o zaman bir işe yarayacaklar.

Şehirde bir şey bulabileceklerini zanneden köylüler, köylerinin ne kadar güzel ve rahat olduğunun geç farkına vardılar. Köylerinin her mevsiminin güzel olduğunun farkında olsalardı, köylerini hiç terk ederler miydi? Hâlbuki şehirde, köyde olduğu gibi her mevsim aynı güzellikte değil, şehirde çoğu zaman mevsimlerin değiştiğinin farkına bile varılmaz. Şehirlerin kış mevsimi, kirli hava yüzünden hiç çekilmez. Köyde mevsim değişikliklerinin ve güzelliklerinin rahat farkına varılır. Şehirdeki iş hayatının ve düzeninin mevsimlerle pek bir ilgisi olmaz. Yani mevsim değişikliği iş hayatına fazla tesir etmez. Köyde ise iş hayatı mevsimlerle bütünleşir. Köyde, mevsimler değişirken iş hayatı da değişir. Köyün hayatı daha renkli ve değişkendir; monoton ve sıkıcı değildir.

Bildiğiniz gibi bir yılda hepsi birbirinden güzel dört mevsim var. Kış, ilkbahar, Yaz ve Sonbahar. Ülkemiz, bu dört mevsimi birden yaşadığı ender ülkelerdendir. Bol ve faydalı güneşe sahip olan ülkelerden biriyiz.

Kış mevsimi soğuk, ama ben sıcak ifadelerle anlatmaya çalışacağım. Kış hazır-

lıkları köylerde sonbaharda, hatta yaz mevsiminde başlar. Bir bakıma kış mevsimi, köylüler için dinlenme, birbirlerini daha yakından tanıma, komşu köylere misafirlğe gitme zamanıdır. Yiyecek, giyecek ve yakacak ihtiyacı yazdan düşünülür ve hazırlanır. Kışın, lapa lapa kar yağıp araziye yorgan misali bembeyaz örtünce küçükbaş ve büyükbaş hayvanlar içeri alınır. Hayvanlarla insanlar ısınma problemi olmaması için bir çatı altında beraber yaşamaya başlarlar.

Bembeyaz kar, on beş yirmi santim kalınlığına ulaştınca toprak damlara kuş tuzakları kurulur, avcılar komşu tepelerde tavşan ağına çıkarlar. Köy hayatının neşesi olan arkadaş baranaları, akşamların şaka ile karışık uzun sohbetli oturmaları için kışın gelmesini beklerler.

Diğer mevsimlerden farklı olarak kış mevsiminin soğukluk dereceleri ve çeşitleri vardır: Hamsin, Karakış, Zemheri, Oniki Gün Arası ve Mart Dokuzu gibi. Sokaklarda sular donunca zemheri soğukları başladı derdik. Her şeye rağmen kış günlerinin farklı bir güzelliği ve insanlara dirilik kazandıran bir canlılığı vardır.

Cemreler kışın sona ermek ve ilkbaharın başlamak üzere olduğunun müjdecisidirler. Cemreler, havaya, suya ve toprağa düştü mü ilkbahar kendini göstermeye başlar. Toprak yeşerir, ağaçlar çiçek açar, leylekler çiftçilerin kabarttığı topraklarda solucan aramaya başlar. Ekinler başak gösterir. Tabiatın uyanış neşesine göre köylünün de yüzü güler. Kuzular ve oğlaklar kırlarda koşuşmaya başlayınca köylüler yaylalara çıkarlar. İlkbaharın güzelliği köylüleri, ekip diktikleri topraklara ve işlerine yeniden bağlar. İş hayatı da ilkbahar gibi canlı ve bereketli olur.

Yaz mevsimi, ilkbaharı mahcup etmeyecek ve köylüyü de üzmeyecek sıcaklıkta ve bollukta gelir. Köylü sonbaharda, kışın güzel ve sakin günlerinde yaz mahsulü-

nün tohumunu toprağa saçar ve toprağı sürer. Yalnız ben, şimdiki köy şartlarından ve yaşayışından bahsetmiyorum. Çünkü şimdiki köylerin şehirden bir farkı kalmadı. Ben çocukluk yıllarımı zevkle yaşadığım köyden bahsediyorum.

Yazın köyde o günün şartlarında uzun süren bir harman hayatı başlar ki onun ayrı bir değeri var. Kavurucu sıcaklığın altında ve arpa tozunda sürülen düğeni bırakıp, düğen atlarının koşulduğu arabayla bağa ve bostana gitmenin keyfi unutulacak gibi değil. Yaz mevsiminde hayat daha canlı ve kışın aksine dışa dönüktür.

Ağaç yapraklarının sararıp dökülmeye başlaması ve otların sararması sonbaharın ilk habercileridir. Köylü sonbaharda tarlaya tohumu atar ve sabırla yağmur beklemeye başlar. Cenab-ı Hak bolca rahmetini yeryüzüne indirdi mi köylülerin keyfi yerine gelir ve yüzleri güler. Konuşmaların bile içeriği değişir. Sonbaharda köylü elde ettiği mahsulün parası ile geçmiş borçlarını öder ve önümüzdeki harmanda ödenmek üzere yeni borçlanmalar yapar. Köyde çok şey değişse bile asıl değişmesi gereken bu usul, nedense bir türlü değişmez.

Sözü çoğaltmaya ve yazıyı fazla uzatmaya gerek yok. Kim ne derse desin, kim ne yazarsa yazsın köyde her mevsim güzel. Şehirlerin kalabalığından ve havasından bıkan köylüler, köylerinde dört mevsimin de güzel olduğunun yeni farkına varabildiler. Şimdiye kadar olanın aksine köye yavaş yavaş dönüşler başladı. “Oh, bizim köyün havası tertemiz, suları buz gibi ve etraf yemyeşil” diyenlerin ve şehirlerden uzaklaşmaya çalışanların adedi çoğaldı. Köylerle şehirlerarasındaki mesafeler kısaldı. Yollar düzeldi, gelip gitmeler kolaylaştı. Şehirlerden köylere göçlerin başlaması hayra alâmettir, köydeki hayatın değişmekte olduğunun işaretidir. Hayırlı olsun.

KONEVÎ SOHBETLERİ

Ahmet KUŞ

Geçen yıl ilki gerçekleştirilen Konevî Sohbetleri bu yıl da devam ediyor. Şehrimizde edebiyat, tarih, kültür, sanat konulu daha başka toplantılar da yapılıyor. İşlerim elverdiği sürece onları da takip etmeye çalışıyorum. Aydınlar Ocağı, Bilgi İletişim Kültür Araştırma Derneği (BİLKAD) ve Türkiye Yazarlar Birliği'nin faaliyetlerine de katılmaya çalışıyorum. Fakat Konevî Sohbetleri benim nazarımda daha bir kıymetli. Diğer toplantılardan ziyadesiyle istifade ediyorum; fakat Konevî Sohbetleri bana ayrı bir huzur veriyor. Sohbetler başladığı günden bu yana birkaç gün hariç toplantıların tamamını takip ettim. Toplantılar Meram Belediyesi Sadreddin Konevî Araştırma Merkezi (MEBKAM) tarafından tertip ediliyor. Geçtiğimiz yıl üstadın "Fatiha Tefsiri" ve "Kırk Hadis" adlı kitaplarını takip etmiştik. Aynı programın devamı olan bu yılki sohbetler de ise "Esmâ-i Hüsnâ Şerhi" ve "Füsusu'l-Hikem'in Sırları" adlı eserler anlatılacak. "Esmâ-i Hüsnâ Şerhi"ni Prof. Dr. Ali Osman Koçkuzu ve Prof. Dr. Ali Akpınar, "Füsusu'l-Hikem'in Sırları"ni ise Prof. Dr. Dilaver Güner ile Mehmet Emin Şen birer hafta aralıklarla dönüşümlü olarak anlatacaklar.

Sohbetler üstadın yaşadığı, kitapları kaleme aldığı, talebe yetiştirdiği cami ve kütüphanesinin bulunduğu ortamda yapılıyor. Kendi adıyla anılan caminin doğu bitişi-

ğinde ebedî istirahatgâhı olan türbesi bulunuyor. Eski fotoğraflardan anladığımız kadarıyla cami avlusu ve civarında başka mezarlar da bulunuyormuş. Burası Konya'nın en eski mezarlıklarından biriymiş. Bu mezarlık da Cumhuriyet Döneminde şehrimizdeki diğer mezarlıklar gibi yok edilmekten kurtulamamış. Mezarlıktan geriye Sadreddin Konevî Türbesi, yanında İmam-ı Beğavî'nin makamı, Turgutoğulları Türbesi, yolun karşısında Abdullah Bosnevi'nin mezarı ve etrafında birkaç mezar ile yine aynı sokağın biraz daha ilerisinde cami tarafında üç mezar kalmış. Zamanında büyük bir mezarlık olan alanda diğer mezarlardan herhangi bir iz kalmamış.

MEBKAM Meram Belediyesi eski başkanı Refik Tuzcuoğlu döneminde Ocak 2007 tarihinde kurulmuş; merkezin kuruluşuna o dönemde belediye meclisi üyesi olan Hüsamettin Sönmez öncülük etmişti. Kurucu yönetim kuruluna başkanlık eden Hüsamettin Bey'in samimi gayretleri her türlü takdire layıktır. Serdar Kalaycı'nın Meram Belediye Başkanlığına seçilmesinden sonra merkezin başkanlığını bırakan Hüsamettin Bey'den bayrağı Hasan Yaşar devraldı. Hasan Bey de Hüsamettin Bey gibi isteyerek ve içtenlikle göreve devam etti. MEBKAM için yaptıkları hizmetlerden dolayı her iki dostumuzu da canı gönülden tebrik ediyoruz. MEBKAM, Sadreddin Konevî'yi yeni

nesillere tanıtmak üzere seminer, konferans, sempozyumlar düzenlemek, eserlerini ve hakkında yapılan araştırmaları, akademik çalışmalara kaynak olmak üzere yayımlamak gibi amaçlarla yola çıktı. Kurulduğu günden bu yana bu amaçlara yönelik olarak faaliyetlerine devam eden merkez 2008 yılında milletlerarası bir Sadreddin Konevî Sempozyumu tertip etti. Bu sempozyumda sunulan tebliğler geçtiğimiz günlerde kitap hâlinde yayımlandı. Sempozyum tebliğlerinden önce Ekrem Demirli'nin "Sadreddin Konevî", Dilaver Gürer'in "Peygamber Öyküleri", içerisinde muhtelif yazarların yazılarının bulunduğu "Meram Kitabı"nın Türkçe ve İngilizce baskıları, Muhammed Hacevi'nin "Miratü'l-Arifin" adlı kitaplar yayımlanmıştı.

Sadreddin Konevî, Selçuklu Döneminde Mevlâna Celaleddin Rumi ile aynı çağda yaşayan ve bıraktığı eserler sayesinde sadece yaşadığı çağ değil, geleceği de aydınlatan bir âlimdir. Eserleri asırlar boyunca doğru yolun yolcularına kılavuz olmuştur. Şeyhin kitaplarını anlamak pek kolay olmasa da anlatanların ve dinleyenlerin samimiyeti sayesinde hikmet pırıltılarına ulaşmak zor olmuyor. Her cuma akşamı yatı namazından sonra Konevî Camii'nin üst katında bulunan kütüphanede bir sohbet halkası kuruluyor. Sohbete dâhil olan herkes derslerden istifade edebilmek için can kulağıyla anlatılanları dinliyor. Dinleyici halkasına dâhil olanlar ara sıra değişse de genellikle aynı simalardan oluşuyor. Sohbetlerden ziyadesiyle nasıplenebilmek için bazı kavramları bilmekte ve yapılacak dersler hakkında ön okuma yapmakta fayda var. Konevî'nin eserleri bir okuyuşta kolayca anlaşılabilir metinlerden oluşuyor. Okunan her satır üze-

rinde dikkatlice durmak ve düşünmek gerekiyor. Hatta bazen anlatılan bölümleri tekrar tekrar okumak gerekiyor. Buradaki metinler bir mesnevi ya da bir mektubat okur gibi kolayca anlaşılabilir metinler değil. Her kitap alanında çok ciddi tartışmalara açıklık getiren ve ağır ilmî metinlerden oluşuyor. Şeyhin satırlarını okumaya başlamadan önce bunun farkında olmak gerek. Bu ağırlık ve zorluk sakın sizleri korkutmasın, sonuçta bu eserler müellifi tarafından okunup anlaşılсын diye yazılmış. Elbette ki onlarla haşır neşir oldukça anlamak daha da kolaylaşacak. Sohbetlere ve okumalara devam ettikçe bazı konulara vakıf olmaya başlıyorsunuz. İşin diğer bir yönü ise çağımızda bizi oyalayan o kadar fazla dünyevi iş var ki; bu boş işlerden birazcık olsun kurtulabilmek için sohbetlere devam etmekte fayda görüyorum. Burada anlatılanlardan birkaç kelime bile aklımızda kalsa yine de kazançta olduğumuzu düşünüyorum. Bunu da bir kenara bırakalım, o manevi iklimi solumak bile insana huzur veriyor.

Netice olarak belirtmek gerekirse yapılan iş çok kıymetli ve kayda değer bir iş. Konya gibi bir ilim ve irfan şehrine yakışan bir iş. Sadreddin Konevî Sohbetleri mutlaka devam etmeli. Çağımız, insanı lüzumsuz yere oyalayan tuzaklarla dolu. En azından sohbetlerde bulduğumuz zamanlarda boş işlerden kurtulmuş oluruz. İnsanı boş işlerden alıkoyan ve doğru yola sevk eden her işte bir hayır vardır. Yazımın başında da belirttiğim gibi ben şahsım adına bu tür toplantıları çok önemsiyorum. Bu toplantılara vesile olanları, destekleyenleri, emeği geçenleri, takip edenleri can-ı gönülden tebrik ediyorum. Allah hepsinden razı olsun.

NE HABER

İhsan KAYSERİ

Günümüzde gazeteleri yazılı, televizyonları da görsel basın diye tarif ediyoruz. Genel bir tanımla da “medya” olarak isimlendirmekteyiz. Yazılı basında olsun görsel basında olsun çalışanların hepsine medya mensubu desek de aslında gazetecilerdir. Bunlar haber toplayan ve çalıştığı yazılı veya görsel medyaya en kısa ve en süratli bir şekilde ulaştıran kişilerdir. Televizyondaki yorumcuları, gazetelerdeki yazarların dışında çalışan ve haber toplayan gazeteciler, medya mensuplarının tek bir düşünceleri, tek bir idealleri vardır. Çalıştığı kuruma faydalı olmak iyi haber bulmak haberi çıkarıp kamuoyuna sunmaktır.

Bir tanıdığınız bir dostunuzla karşılaştığınız zaman hal hatır sorduktan sonra da “Ne haber” diye bir soru sorar ve konuşmasının önünün açarsınız. O da size sorunuz olan “Ne haber”e çevirip vermeye çalışır. İşte her olayın başında mutlaka ne haber kelimesi yatar.

Bir medya mensubu için de bu “Ne haber” kelimesi çok önemlidir. O da size telefon açtığı anda veya bizi gördüğünde “ne haber”le soruya başlar. Muhabirlikte temel bir kural vardır o da şudur:

5 N 1 K...

5 N (Ne, Nerede, Ne zaman, Niçin, Nasıl?), 1 K (Kim) kuralı-

dır.

Haberin başlaması, genişlemesi ve sonucu bu beş N, bir K’ya dayanır. Bunların biri eksik ise haber de eksik olur ve bir şey anlaşılmaz. İyi bir muhabirin haberinde bu beş N, bir K’ya çok iyi cevap vermesi gerekir. Beş N, bir K dışında haberi istediğiniz kadar genişletin kısa tutun bu unsur mutlaka haberin içinde yer alması gerekir. Haberin yanlarını, perde arkasını görmeye çalışırsınız hatta gelecek olayları bile analiz eder sentezle bir yol çıkışı da ararsınız. Fakat bunların en önemlisi bir az önce ifade ettiğimi beş N, bir K’yı mutlaka unutmamak gerekir.

“Ne haber”le başlayan bir konuşmamız, ne haberle başlayan bir haberimiz hayatımızın da içinde yer alır. Hayatımız hepsi haberlerle doludur.

“Ne Haber” bir eserin de ismi. Merhaba gazetesi ve Konya Televizyonunun Yönetim Kurulu Başkanı Konya’da Yenigün gazetesi-nin sahibi Mustafa Arslan’ın bir eseridir.

Mustafa Arslan, Ankara Basın Yayın Yüksek Okulu’nda Gazetecilik ve Halkla İlişkiler Eğitimini aldı, gazetecilikte alaydan değil okulda yetiştirdi.

Mustafa Arslan, 1986 yılında Ankara’da yüksek okulda eğitimi-ne başlamadan önce de doğup bü-

yüdüğü Çumra ilçesinde mesleğiyle tanıştı ve o günden sonra da gazetecilik mesleğini bir daha bırakmadı.

Ne Haber'in kaç sayfa olduğunu enine boyuna yazmayacağım. Bir tek söz kullanacağım o da şu: "Başucu kitabıdır Ne Haber"

Genç medya mensuplarının bu kitabı okumalarını tavsiye etmiyorum başucu kitabı olarak her an yanlarında buldurmalarını ve içindeki satır aralarından pek çok haber çıkaracaklarını ve bunlardan istifade ederek çok iyi haberlere imzalarını atacaklarını umut ediyorum.

Ne Haber, 1946 yılında kurulan Ankara Gazeteciler Cemiyeti tarafından yayımlanmıştır. Bu arada bir başka bilgi aktarmak istiyorum Konya Gazeteciler Cemiyeti de 1950 yılında kurulmuştur. Türkiye'de ilk kez İstanbul'da kurulan Gazeteciler Cemiyeti'nin, ikincisini Ankara, üçüncüsünü de Konya Gazeteciler Cemiyeti oluşturmaktadır. İzmir Gazeteciler Cemiyeti Konya'dan sonra kurulmuştur.

Ne Haber'in sunuş yazısını Ankara Gazeteciler Cemiyeti'nin başkanı, dünya iyisi, iyilik timsali olan çok değerli arkadaşım Nazmi Bilgin kaleme almıştır. Bakan Nazmi Bilgin Ne Haber için neler yazmıştır.

"Gazeteciler Cemiyeti yıllardır sürdürdüğü yayınlara destek verme görevini bu yılda da devam ettiriyor. Basın İlan Kurumu Genel Kurulu Anadolu Gazete Sahipleri Temsilcisi ve Konya'da yayınlanan Merhaba gazetesi ile Konya Televizyonu Yönetim Kurulu Başkanı Mustafa Arslan'ın hazırladığı "Ne Haber" adlı kitap taslağı önümüze

geldiğinde genç meslektaşlarımıza yararlı olacağı düşüncesi ile bu çalışmayı Gazeteciler Cemiyeti yayını olarak sizlere sunmayı kararlaştırdık.

Elinizde tuttuğunuz kitap bir gazeteci için gerekli günlük önerileri, yaşamdan, polis adliyeye, kültür sanat ve eğitimden sağlığa, spordan siyasete kadar geniş bir yelpazede haber örneklerini, haber ve fotoğraf ilişkisini ve yerel medyanın sorunlarını irdeliyor.

Bir gazetecinin her an masasında bulunması gereken tam bir başucu kitabı. Ben bu kitabı bir diğer yönden pilotların bir uçağı kullanırken ellerinden düşürmedikleri checklist'e benzetiyorum. Genç gazeteciler güne başlarken teknik donanımlarını ve güne hazırlıklarını bu kitap da yer alan listelere bakarak yapabilirler.

Kitabın hazırlanmasında emeği geçenlere teşekkür ediyorum. Ayrıca kitabın yerel medyaya dağıtımına büyük destek veren Başbakanlık Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğüne ve bürokrasideki en genç Genel Müdür Murat Karakaya'ya teşekkür etmek istiyorum. Bu çalışmanın doğru adreslere ve ihtiyacı olanlara ulaştırılmasının önemini biliyoruz. Bu nedenle "Ne Haber" kitabı iletişim Fakültelerine ve kütüphanelere de cemiyetimiz tarafından ulaştırılacaktır.

Saygılarımla.

Nazmi Bilgin Başkan Ağustos 2010"

Çok değerli arkadaşım Mustafa Arslan Ne Haber'in ön sözünde sunuları kaleme almıştır:

Gazetecilik bir aşk mesleği...

Çoğu zaman karşılıksız gibi gö-

zükem, bir nevi kara sevdanın adı. Ancak; bir karşılığı var elbet. Hem de en beklenmedik zamanda ortaya çıkıveren, tam da yaptıklarınızın boşuna olup olmadığını sorgulamaya başladığımız anda, içinizde umutlar filizlendiriveren, önünüze güzellikler koyuveren bir uğraşın, mücadelenin adı; gazetecilik.

Bir başka deyişle; bitişli olmayan bir koşunun her daim son metrelerini koşturmak gazetecilik.

Elinizdeki çalışma mesleğe yeni başlayanlar, iletişim öğrencileri ve meslek mensupları için bir paylaşım gayretinin ürünü. Rehber olmak, yol göstermek fazla iddialı olabilir ama yardımcı ve destek olma amacımızdır.

İstanbul ve Ankara'da gazetecilik yapan arkadaşlarımız da çalışmada kendilerine dönük unsurlar bulacaktır kuşkusuz. Yukarıda da ifade edildiği üzere daha çok mahalli gazete, televizyon ve radyolar da görev yapan arkadaşları ve genç iletişimcileri hedefledik.

Sözümüze merhaba ile başladık. Merhaba, iletişimin en yalın ama bir o kadar da sıcak bir başlangıçtır. Kelime anlamı itibari ile de 'benden emin olabilirsiniz, benden sana zarar gelmez' anlamını taşır. İşte, gazeteci de kendinden emin olunan, zarar vermeyen kişi olmalıdır. Ve elbette ki; haber veren, haberi doğru veren, olayların arka planına inebilen, yönetilenden yana tavır koyabilen, muhalif olabilen kişidir gazeteci. Septisizme varmayan şüphecilik, tecessüse varmayan araştırmacılık, aptallığa varmayan cesaret gazetecinin vasıfları arasındadır. Bu özellikler, gazeteciyi üretkenliğe yöneltirken, toplumu rahatsız etmekten alıkojar.

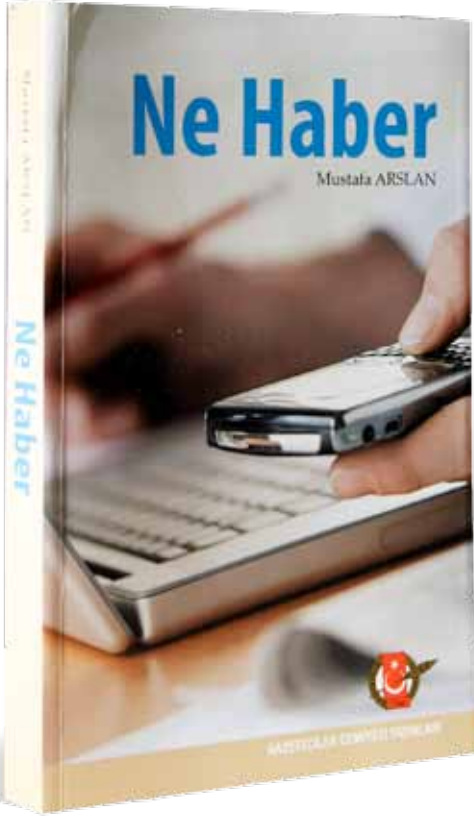
Çalışmamız 4 bölümden oluşuyor.

1. Bölüm'de gazeteci arkadaşlarımıza günlük çalışmalarında faydalı olacağını düşündüğümüz 100 önerimizi sıraladık.

2. Bölüm'de 1.000 tane haber önerisini birer paragraflık yol gösterici açıklamalar ile sunduk. Söz konusu haberleri ana sınıflara da ayırdık. Bu bölüm çalışmamızın gövdesidir. İstedik ki; sabah göreve başlayan muhabir arkadaşımız, 'bu gün ne haber yapayım?' sorusuna cevap bulsun. Cevap bulmakla kalmasın kendisi de yeni konular ortaya koyabilsin. Kendi haber bankasını oluşturma adına bir kılavuza sahip olsun. Bu çalışmada yer verilemeyen ve kendi bölgelerinin sorunlarına, zenginliklerine ilişkin fikirler geliştirebilsin. Söz konusu haber önerilerinin kimisi tanıdık, sık rastlanılan hatta sıklıkla yaptığınız haberler olabilecektir. Bu konuların çalışmaya alınmalarının nedeni, derli toplu ve diğer haberlerle birlikte görülebilmelerini sağlamaktır. Haber önerilerinde yer alan 'bölge, bölgenizde' ifadeleri de yukarıda işaret edildiği üzere yerel gazetecilik yapan meslektaşlarımız açısından kullanılmıştır.

3. Bölüm'de bir trafik kazasına hangi detaylar itibari ile bakılabileceği, bir fotoğrafa hangi detaylar itibari ile yaklaşılabileceği ile 1 haber çalışmasını örnek olarak aktardık.

Çalışmanın son ve 4. Bölümü'nde ise Mahalli Basının Sorunları ve Çözüm Yolları'na ilişkin önerilerin yer aldığı bir raporumuz ve İletişim Fakültesi Öğrencilerinin Mahalli Basın ile KOBİ'lerde 1 Yıl Süre ile Stajına ilişkin proje önerimizi, bir başka

ifade ile fikrimizi kayda geçirmiş olduk.

Çalışmamız incelendiği zaman görülecektir ki; haber önerilerinde daha çok toplumsal fayda ekseninde durulmuş, bu temelden hareket edilmiştir. Haberci bu çalışma çerçevesinde sansasyonel haber, skandal haber önerileri aramaya yöneldiğinde, çalışmanın eksenini göz önünde bulundurmalıdır.

Yazı işleri toplantılarına haber önerileri ile gitmeye, çalışma arkadaşlarımızın önüne öneriler koymaya dikkat ettik. Muhabirlikten, sayfa sekreterliğine, yazı işleri müdürlüğünden genel yayın yönetmenliğine, gazete sahipliğinden televizyon yönetim kurul başkanlığına yürüttüğümüz, yürütmekte olduğumuz görevlerimiz boyunca bu itiyadımız devam etti. Aşağıdaki haber önerileri bu birikimlerin sonucun-

da oluşmuştur.

Değerli meslektaşlarıma yazının gücünü, fotoğrafın etkisini toplumsal fayda için kullanmalarını önerirken;

Ayna gibi olun; yansıttığımız bilgi, olay gerçeklere dayandığı gibi değişmesin, eğilip bükülmesin,

Projektör gibi olun; topluma, olaylara ışık tutun, karanlıkların ortadan kalkmasına vesile olun,

Toplumun rahatsız etmeyin, ortamı bozmayın, hastalık yaymayın, hava gibi olun, görünmeseniz de düzenin ve sağlığın teminatı olun, temiz kalın,

Alçakgönüllü olun, mesleğin sağladığı görece ayrıcalığın büyümesine kapılmayın,

Araştırın, inceleyin, aydınlatın diyorum.

Umarım bu çalışma gazeteci arkadaşlarımıza faydalı olacaktır.

Çalışmamızı yayınlayan ve meslektaşlarımız ile genç iletişimcilerin faydasına sunmayı sağlayan Ankara Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Sayın Nazmi Bilgin'e, Basın Yayın Enformasyon Genel Müdürü Sayın Murat Karakaya'ya, fikirleriyle katkıda bulunan Prof. Dr. Sayın Metin Kazancı'ya, değerli meslektaşlarım Adem Alemdar, Ersin Altınsoy'a, çalışmanın grafik ve tashihinde emeği geçen çalışma arkadaşlarıma, çalışma süresince kendilerinden aldığı zamanlar ile bana katlandığı için eşim ve yavrularıma teşekkür ediyorum.

*Mustafa ARSLAN
Şubat/ 2010*

Mustafa Arslan'a sesleniyorum, "Ne iyi ettin de Ne Haber"i yazdın eline, koluna gözlerine sağlık ve mutluluklar.